

GRIGORE G. PEUCESCU
Director politicABONAMENTELE
SE PLATESC TOT-D'AUNA ÎNAINTE:
În țară pe 1 an 40 lei, 6 luni 20 lei, 3 luni 10 lei
în străinătate 1 an 50 lei, 6 luni 25 lei

ABONAMENTELE ÎNCEPLĂ ÎN 8 A FIE-CAREI LUNI

REDACTIA
No. 3.—Piata Episcopiei.—No. 3.

10 BANI NUMERUL

MANUSCRIPTELE NU SE ÎNAPĂOAZĂ

EPOCA

APARE ÎN TOATE ZILELE

N. GR. FILIPESCU
ProprietarANUNCIURILE
SE PRIMESC NUMAI LA ADMINISTRATIE
Pentru Orient la Aclera Agency, Constantinople
Kavakey Deirmen Han, 16 Galata.
Anunțurile pe pag. IV, linia 30 bani, anunțuri
și reclame pe pagini treia 2 lei linia.ADMINISTRAȚIA
No. 3.—Piata Episcopiei.—No. 3.

10 BANI NUMERUL

50 BANI UN NUMER VECHIU

MONARHIA NAȚIONALĂ

UN INCIDENT LA CREDIT

NICI PACE, NICI REZBEL

UN ZIARIST ÎN CONGEDIU

STATUA BEIZADELEI

VELUL ALBASTRU

MIZERIILE LONDREI

MONARHIA NAȚIONALĂ

Într'un număr precedent am formulat ast-fel ideile noastre în privința Monarhiei:

1. O monarhie constituțională e joa *adevărată* monarhie, în care domnul joacă un rol însemnat și dispune de niște puteri întinse.

2. Aceste drepturi sunt limitate de Constituție și Regele nu poate trece peste acele limite.

Putem să mai adăogăm:

Monarhia trebuie să fie *națională*.

Să ne înțelegem asupra acestui din urmă punct:

La 1866 țara s'a rostit în favoarea principiului Domnului străin, dar Domn străin nu înseamnă Monarhie străină, nici dinastie străină.

Domnul de *origină* străină suindu-se pe tron a trebuit să devie român; și dacă 'i se permite să-și păstreze religia catolică, această favoare nu se întinde succesorului său care trebuie să fie crescut în religia ortodoxă a răsăritului, ast-fel că la a doua generație identificarea să fie completă.

De aceea noi, care credem că numai o monarhie națională poate servi bine o țară, suntem în drept să cerem, ca un minimum, ca moștenitorul să se conforme cu prescripțiunile clare ale Constituției, să vie aci în țară, fără a se preocupa de manevrele armatei prusiane, să-și ia locul ce 'i-e rezervat în Senat; și să adopte religia ortodoxă a răsăritului, precum zice Constituția.

Nu credem că suntem prea exigenți când pretindem ca, cel puțin la a doua generație, să avem pe tron un Domn care se știe să vorbească românește, care să nu mai scrie scrisori lui Auerbach și care să nu intre în bisericile noastre ca un creștin într'o sinagogă.

Nu primim să avem un rege care să se crează dintr'o rasă superioară, dominând asupra unei rase inferioare, și niște moștenitori cari fac nazuri și se codesc d'a veni în țară, înpăunându-se cu niște drepturi burlesci și ridicole ce pretind că au să moștenească în principatul Singmaringen.

Vrem o monarhie națională și niște Domni care să știe și să vrea să se identifice cu țara aceasta.

Noi credem, precum zice Renan, că «fie cărei naționalități corespunde o dinastie în care să încarnează geniul și interesele națiunii și că o conștiință națională nu e tare și stătoare de cât atunci când ea a contractat o căsătorie indisolubilă cu o familie care se angajează, prin contract, a nu avea nici un interes oșbit de acela al națiunii.»

Dacă moștenitorul tronului nu vrea să se supue prescripțiunilor înscrise în Constituție el își pierde dreptul de moștenire la tron.

În Anglia, Regele trebuie să fie de religie protestantă, și când regele or moștenitorul său să convertește la o altă religie, or chiar când regina or moștenitoarea să căsătorească cu un catolic de pildă, să întâmplă lucrul următor:

Ei sunt excluși de la tron.

DEPESELE AGENTIEI „HAVAS“

Pesta, 10 August. — Trecând pe aici, d. Garașanin a intrat în negocieri cu șeful radicalilor, d. Teodorovici, pentru intrarea sa în cabinet; dar toate întrevorbirile n'au izbutit.

Roma, 19 August. — Convențiunea între Muntenegru și Vatican pentru ocrotirea intereselor religioase ale catolicilor muntenegreni a fost semnată astăzi de cardinalul Iacobini și de secretarul particular al prințului Nicolae. Acest aranjament n'are caracterul unui concordat.

Londra, 10 August. — Discursul tronului constată că țara a aprobat voturile ultimului parlament în chestiunea irlandeză. Se mulțumește a face să reiasă necesitatea de a vota repede bugetul, dar nu vorbește nici de politica străină, nici de Irlanda.

Londra, 19 August. — Camera Lorzilor.—În cursul dezbaterii privitoare la adresa tronului, Lord Salisbury a declarat că sfacerile Birmaniei sunt pe cale de înțelegere și că comisiunea afgană se va reînnoiește înainte de iarnă, de vreme ce e preferabil a regula între cabinete această chestiune de graniță, care formează obiectul în litigiu.

Lord Salisbury a mai zis că guvernul are de gând să aplice în Irlanda legile ordinare, și că dacă aceste legi se vor recunoaște ca insuficiente, va cere puteri adiționale.

BATAȘII GUVERNULUI

PRESA STRAINA

Citim în «Nouvelle revue» sub is-călitura d-nei Adam:

În România Camerele fiind închise, drama a înlocuit comedia parlamentară. Acesta e un nou sistem de guvernământ; se sparg capetele oamenilor care sunt destul de proști spre a găsi că toate nu sunt perfecte în actele cabinetului presidat de d. Ion Brătianu și energie susținut de regele Carol. Vestii prefecti ai Imperiului sunt întrecuți. Instituțiunea *bătășilor* face cea mai mare onoare șefului cabinetului și prefectilor săi, și, dacă, din întâmplare, cei ciomăgiți se apără or reclamă, trimiterea la închisoare, cel puțin preventivă, este unicul răspuns ce se dă plângerilor lor.

LISTELE DEFINITIVE PENTRU COMUNA

La 3 August s'au afișat listele definitive cu toate îndreptările pe care consiliul comunei a găsit că trebuie să le facă.

Punem deci în vederea cetățenilor modul cum pot să procedeze când sunt nemulțumiți cu hotărârile consiliului comunal:

Art. 11.—În termen de cinci zile de la afișarea listelor definitive, ori ce alegător, fie că va fi reclamat sau nu la consiliul comunal, va putea apela la tribunalul județului în contra înscrierilor sau omisiunilor.

Apelul se va introduce prin o simplă cerere înscrisă la grefieria tribunalului și făcută de apelant sau prin procurator. El se va putea trimite și prin poștă.

Art. 12.—Tribunalul va procedea în

judecarea acestor apeluri în termenele și îndeplinind formalitățile prescrise de art. 45 din legea electorală.

Art. 13.—În contra hotărârii tribunalului, alegătorii nemulțumiți, fie că vor fi figurat sau nu dinaintea consiliului comunal, vor putea apela la curtea de casațiune în termen de 10 zile de la pronunțarea hotărârii.

Art. 15.—Pe temeiul unei hotărâri definitive lista se rectifică de către consiliul comunal în termen de trei zile de la a lor prezentare.

Art. 16.—Toate termenile prevăzute în acest capitol se socotesc pe zile libere.

Art. 17.—Autoritățile sunt datorate a libera de urgență ori-ce copil și extracte după actele cari ar fi necesarii în sprijinirea unei reclamațiuni electorale.

Art. 18.—Toate reclamațiunile și ori-ce acte de procedură și probațiune în materie electorală sunt gratuite. Asemeni nu se vor putea acorda cheltuieli de judecată.

UN INCIDENT LA CREDIT

Juvenal când părăsi proza și-și propuse a scrie în versuri, nu-și putu reține indignarea privind la starea de decadere a moralității societății române și exclamă undeva:

«Când ved situațiunea patricienilor noștri eclipsată de opulența acestui *marșău* care odinioară, în timpul tineretii mele, a făcut să-mi scârție barba sub briciul lui, când un perdut din Egipt poartă, la noi, pe umărul său, cu mândrie purpura tiriană, e cu greu să nu scrii satire... Cum să nu fii silat la vederea acestora să-și oprești colo, în răspântie, să-și iei *tablitele* și să notezi aceste monstruosități ce trec.»

Am tratat aci adese ori unele din problemele cele mai arzătoare de la ordinea zilei, și sunt convins și din experiență și din temperament că numai când sunt tratate cu moderațiune și calm ele pot ajunge a fi gustate de public.

Pentru o dată, și o dată nu constituie un obicei, ies din cadrul ce m'î este tras mai dinainte, pentru a atinge o chestiune, care cred că nu trebuie neglijată.

Vorba lui Juvenal, raportată mai sus, se petrec câte o dată sub ochii noștri enormități de așa natură, în cât nu poți sta liniștit.

Cititorii își amintesc că d. C. S. Marcovici, comptabilul Creditului funciar rural, încă de la înființarea lui, a părăsit acest loc fie prin demisiune, fie în alt mod. Puțin ne importă a ști cum; dar avem interes a ști *pentru ce*.

Nu e vorba aci de un slujbaş ordinar, mare săd mic, pus în dispozițiune: casurile de acestea se întâmplă zilnic și nici în trecere nu mă opresc asupra lor. Dar de astă dată, chestiunea e alta. Întreaga societate cunoaște pe d. C. S. Marcovici. N'am nevoie a-i face elogiuri nici cel puțin a-l recomanda.

E fiul savantului profesor de la St. Sava, Simion Marcovici. A moștenit de la părintele său calitățile cele mai alese: un spirit fin, unit cu multă independență de caracter. Adăogați pe lângă acestea, cunoștințe aproape enciclopedice, dobândite prin studii meritorii și aveți pe comptabilul de la Creditul funciar. D. Constantin S. Marcovici, nu e tânăr: a ajuns în acea vârstă când cine va e mai stăpân pe actele lui. De și nu e un avut, însă cred că nu e dintr'aceia cari au numai de cât nevoie de slujbă. De alt-fel nu'l știu a fi lacom și să mulțumește cu puțin.

Toate aceste detalii m'î facilitează pozițiunea: de un lucru m'î e teamă: să nu se zică că confund chestiunile de principiu cu celea ce au un caracter de totul personal. Nu m'î plac personalitățile. Și nici d'astă dată nu voi cădea în ele. În adevăr, fac aci mai mult

portretul unui om public de cât al unui funcionar căzut în disgrafia șefului. Și'l fac spre a trage dintr'ansul mai multe învățăminte.

Să știe că d. Constantin Marcovici știa foarte bine să distingă rolul funcionarului public, de acela al cetățeanului. Aceste îndofte atribuite au fost pe de o potrivă observate și cultivate de d-sa.

E natural ca în situația d-lui Marcovici, un cetățean să fie gelos de drepturile sale politice. Și pe acestea d-sa le exercita cu multă independență.

În întrunirile publice, în cercurile politice pe care le frecventă, nu perdea ocaziunea de a-și manifesta părerea s'a asupra oamenilor zilei. Dar, precum am zis, același zel, aceeași conștiință îl conducea și în îndeplinirea datoriilor sale de funcionar meritos al Creditului funciar rural.

Judecând drept, un șef trebuie să se felicite când întâlnește în colegii săi de lucru asemenea caractere. Negreșit, ar fi o distincțiune de făcut. În cazul când funcionarul ar avea în atribuțiunea sa o parte din forța publică: polițaiului, prefectului și directorului de ministere să cere o rezervă în privința manifestării părerilor lor politice, într'un sens sau în altul. Așa ar trebui să fie, dar precum toți știm, suntem departe de o asemenea educațiune politică. Activitatea și meritele cui va pot fi destul de mari; din momentul ce părăsirea lui politică nu convin guvernărilor, apoi porțile serviciilor publice sunt pentru tot-d'auna închise unui atare cetățean.

Consecințele acestui sistem de administrare sunt funeste pentru mersul regulat al afacerilor. Ministrul și directorul ved în impiegiarii ministerului lor nu niște auxiliari devotați muncii, ci niște instrumente devotate și inconșiente. Așa se atrofiază spiritul cetățeanului și se vijiază organismul unui guvernământ reprezentativ.

Cum zisei, când ar fi vorba de un polițai, lucrul se schimbă, fiind-că la noi polițaiul nu e chemat a ține ordinea în interesul tuturor, ci a provoca desordinea în favoarea celor de la guvern. Dar să las pe polițaii!

Ce are a face păreriile politice ale comptabilului creditului funciar cu mersul afacerilor creditului?

Unele sunt cu totul distincte de celelalte.

La credit d. Marcovici era un funcionar onest, activ și competent, afară din credit, un cetățean conștiincios și independent.

Mai vine și o altă împrejurare în ajutorul acestei compatibilități.

Directorul creditului e un om politic, și ceva mai mult, dintre cei cari până acum n'a dat exemplu tinerilor că ar fi statornic în păreriile lui. E un cas constat, în scris, care confirmă ceea ce zicem.

Atunci naște întrebarea:

Cum nu permii comptabilului, ceea ce permii directorului? Directorul poate face politică militantă, poate recurge chiar până la a imprima pamflete politice în contra celui mai înalt demnitar al statului și 'l lasă să de d rector. Comptabilul de și ar fi autorizat prin vârstă și pozițiune să facă politică militantă dar onestă, să mângâie a-și exercita pur și simplu drepturile lui cetățenești.

Sunt mai intoleranți ca Cesarul respectabilii de la credit. Sunt mai neconșcinți și mai caprioși de cât Cleopatra d-ni din consiliul acestei instituțiuni.

Esemplul ce dau cu d nul Marcovici e de reținut. În el se oglindește presiunea morală ce la noi se exercitează nu ocul ci pe față asupra conștiinței funcionarilor.

Reț fac. Se plâng ca n'au specialiști. Tot ei pe d'altă parte 'i distrug și pe cei existenți.

Comptabilul înainte de a fi funcionar e un artist. Mai mult pricepere și experiență se cere lui ca unui ministru; nu vorbesc de noi — știți de ce — dar chiar aiurea.

'Mi pare rău că măsura aceasta este executată chiar de directorul creditului funciar rural, din cauză că d'nsul a avut ocaziunea să constate cât de greu poate cine va găsi un bun comptabil, și fiind-că trebuie să știe că de considerați sun specialiștii în cifre în străinătate.

Băncile mari din Berlin au directori cari nu împărtășesc veridicele politice ale membrilor consiliului de administrație și nimeni nu 'i supără de la locurile lor.

Tinerii să nu dispere însă. În faptul petrecut cu d-l Marcovici trebuie să văz un incident semnificativ al timpului și atâta tot.

Lucrurile trebuie să se îndrepteze.

Cnyrol

BULETIN EXTERIOR

NICI PACE, NICI REZBEL

Politische Correspondenz a publicat în numărul său din 18 August, o scrisoare eșită din cercurile oficioase din Petersburg care a făcut o oare care senzație. Scopul scrisorii este d'a proba că nu s'a schimbat nimic în relațiunile cari există între Rusia și alianța austro-germană și că limbajul ziarelor rusești nu merită a fi luat în serioasă bagare de seamă. Dar scrisoarea aceasta conține atâtea relicvențe, sau mai bine cum zice *Neue Freie Presse*, atâți «dacă» și «dar» în cât împresiunea pe care o produce este tocmai contrariul scopului urmarit.

Scrisoarea începe prin a combate pe acei cari cred că întreita alianță a fost ruptă la Gastein și că s'a încheiat între Germania și Austro-Ungaria o învoială specială care să fie dirijată contra Rusiei. Dar, după ce caută a proba toate acestea, corespondentul oficios al *Politische Correspondenz* urmează argumentațiunea sa în modul următor:

«Cu toate că ultima criză balcanică a a *impus Rusiei o oare care rezervă către aliații ei*, ast-fel că acești din urma, în fața unor eventualități probabile în Orient, au crezut necesar d'a *încheia o înțelegere mai directă între dânsii*, nu există nici o cauză plausibilă d'a susține că s'a rupt întreita alianță și că politica rusească s'a schimbat cu totul. Ea rămâne în ce privește mângâinerea păcii, în complet acord cu cabinetele din Berlin și din Viena și 'și rezervă astăzi ca mai înainte, *plina libertate de acțiune* în ce privește apărarea intereselor rusești. Prin urmare, din scrisoarea aceasta oficioasă reese trei puncte principale:

1. Rusia s'a impus o oare-care rezervă față cu Germania și Austro-Ungaria.

2. Germania și Austro-Ungaria au crezut necesar, în vederea unor eventualități probabile în Orient, d'a încheia o altă înțelegere specială între dânsese, alături cu întreita alianță.

3. Rusia 'și rezervă, în fața acestei situațiuni, plina și libertate de acțiune pentru politica sa.

Apoi, ce rămâne din întreita alianță? Întreabă *Neue Freie Presse* cu drept cuvânt.

În adevăr, cum mai poate fi vorba de întreita alianță când una din puteri care facea parte din această alianță 'și-a re-luat libertatea de acțiune și celelalte două s'au înțeles între ele prin învoeli intime semnate de Suverani?

Toate corespondențele oficioase nu pot răsturna șirul logic al evenimentelor. Nu mai poate fi vr'o îndoaială. Criza bulgaro-rumeliotă a pus iarăși față în față interesele optuse ale Rusiei, ale Angliei și ale Austro-Ungariei în peninsula balcanică.

Intervențiunea puternică a politicii germane a reușit, pentru moment, a împiedica ca acest contrast de interese să degeneze într'o ciocnire sângeroasă; dar această stare de lucruri seamănă mai mult cu un armistițiu de cât o pace durabilă. Să simte că, dacă războiul

nu izbucnește încă, aceasta o datorim mai ales bătrânului împărat German, care nu vrea ca ultimii ani ai lungii sale vieți să fie încă o dată tulburați de furia ruselnică.

Dar o pace care nu e întemeiată de cât pe existența unui om ajuns în vârstă de 90 de ani, nu se poate privi ca ceva asigurat pentru Europa.

De aceea vedem că, cu cât mai mult se vorbește de pace, cu atât mai mult toate puterile se pregătesc pentru război. N'apoi de cât de legi de organizare militară, de fortificări, de înzestrări noi pentru război pe uscat și pe apă, de perfecționare de arme, de arștari de spioni, de procese contra unor persoane care trădează secretele militare, în fine de tot felul de pregătiri care dovedesc starea de neliniște în care se află Europa. Zicătoarea *si vis pacem para bellum* a devenit o axioma pentru statele mari și chiar pentru cele mici. Miliarde se cheltuiesc în fiecare an pentru înfrățirea a unor milioane de soldați și înfrățirea unui colosal material de război.

Acetele sacrificii imense cad greu asupra bugetelor și, prin urmare, asupra contribuabililor.

Avem dar în Europa o pace armată care apasă într-un mod atât de rău-făcător asupra tuturor intereselor în cât sunt mulți care ar prefera ca războiul să izbucnească odată spre a se pune capăt acestei situații.

V.

CRONICA

STATUA BEIZADELEI!

De și mare parte din frumusețile cele mai sprincentate ale României năvălesc vara spre munții Sinaia, totuși prințul D. Ghica a găsit cu cale ca această localitate mai are nevoie de oare-care înfrumusețări și a întocmit cu grabă-nicia prezidențială care îl caracteriză, un comitet spre a chibzui la niscai-va preschimbări menite a face din Sinaia un adevărat paradis.

Un membru din comitet, membru socialist negreșit, căci a propus o schimbare radicală, a demonstrat că ar fi bine să se ia lucrurile de la cap, adică de unde peștii au obiceiul să se împușcă după moartea lor și oamnenii pe când sunt în viață. Iar propunerea sa a căzut față cu hotărârea nestrămutată a opoziției de a nu se atinge de cele ce au ajuns cam pe-lesuite!

Acest punct odată lăsat la o parte, s'a constatat de prințul Ghica că cea ce contribuie mai mult la înfrumusețarea unei localități este preschimbarea numelui străzilor și toată discuția s'a mărginit la aceasta.

Acu nu era dificultate. Baizadeaua fiind alfa și omega Sinaiei, neapărat ca cea mai mică pietricică este opera sa; cea mai mică podișcă trebuie decisiv să amintească pozițiunea socială a întemeietorului ei.

Fusese vorba un moment ca toată localitatea să se boteze din nou și toate podișcele să poarte denumirea clasică de Hopul Beizadelei, dar aceasta ar fi putut da naștere la mari încurcături când ai fi voit să nemerești adresa cui-va. De aceea s'au făcut următoarele preschimbări:

Strada care duce la Casino a fost botezată: strada Beizadea Trei pe margine, în

amintirea prezidenției sale de la cercul din localitate.

Grădina unde se afla băile a fost denumită: grădina Beizadea Mitrasiewski, în amintirea băilor ce M. S. ține la bulevard de vale.

Șoseaua care conduce la castelul Peleş, se numește acum: șoseaua prezidențiilor Beizadelei, pentru că de acolo pornesc decretetele.

Toate drumurile care dau de vre-o nouă clădire au fost botezate: drumul Beizadea Bina, în amintirea prezidenției M. S. la societatea de construcție.

Gara drumului de fier se numește: gara Beizadea Cazan, deoparte de tutun: deoparte Beizadea Boccea, toate în amintirea prezidențiilor ce M. S. trebuie să aibe de obște.

Ceea ce mai lipsea Sinaiei pentru ca memoria Marii Sale să rămână neștearsă din inimile noastre era o statuie.

Dar ce statuie? Aci e aci? Cum se-1 înfațișeze prințul D. Ghica?

Comitetul se gândise un moment să-1 dea poziția lui Mihai Viteazul care-l face vis-à-vis la Senat, dar și-a schimbat ideea îndată ce și-a adus aminte că la vârsta ce are, Beizadeaua a pierdut negreșit de mult obiceiul de a mai încăleca și s'ar poticni îndată, adică și s'ar muia vinele chiar dacă par încă întărite, îndată ce i-ar veni gustul să încălece pe mășoaga cea mai bună-voitoare.

Prin urmare, comitetul stă pe gânduri și deschide un concurs pentru proiectul de statuie al Marii Sale.

Până atunci prințul D. Ghica pregătește în persoană discursul prin care se va serba desvelirea statuii în chestiune, desvelire cât se poate de morală, dacă prințul nu ar fi înfațișat în costumul său aquatic de Beizadea Mitrasiewski.

Discursul începe prin cuvintele următoare rostite de originală către copia sa: «Tu ești eu, și eu sunt tu!»

Max.

INFORMATIUNI

Colaboratorul nostru d. C. Bacalbașa a fost chemat zilele trecute de două ori la parchetul din R.-Vâlcea și întrebat *la ce a venit la băi, și pentru ce a stat la Râmnic*, aceste întrebări i s'au făcut relativ la evenimentele din Vâlcea.

Comisiunea însărcinată cu încheierea definitivă a unui tratat de comerț cu Franța, își va ține prima întrunire la 1 Septembrie.

E. S. Ahmed Zia Bey, ministrul Turciei, reîntorcându-se în Capitală, a reluat direcțiunea legiunii otomane.

România liberă află că comisiunea instituită la ministerul agriculturii ca să studieze gândacii care atacă semințele și să îmbunătățească literatura agricolă, s'a desființat.

Se vorbește, prin cercurile oficiale, că d. Ferichidi, ministrul afacerilor streine, ar fi avut la Gastein o întrevedere cu Comitele Kalnoeky și cu Comitele Herbert de Bismarck.

DINTR'O ZI INTR'ALTA

UN ZIARIST IN CONGEDIU

Monastirea Ciolan. — Ce ugeta Calugarii despre starea terei. — De la Ciolan la Bisca. — Stabilimentul de la Bisca. — O biserică într'o stinca.

Monastirea Ciolan este situată într-una din cele mai frumoase părți ale Carpaților. Ea prezintă o înfățișare din cele mai mulțumitoare. Două biserici clădite în centru unei curți imense și înconjurată de clădiri mari și mici de un aspect plăcut ochilor: eacă monastirea.

Din toate părțile priveștiștea se întinde peste dealuri, munți și câmpii bogat colorite de o vegetațiune extraordinară. Pădurii umbrone se ridică până în creștetul munților, și oferă călătorului numeroase ținte de preumblări încântătoare.

Locul a fost într'adevăr minunat de bine ales de pioșii fondatori ai acestui locaș de meditațiune și de retragere.

Azi abia vre-o 60 de călugări sunt adăpostiți în această monastire, și numărul lor tinde să dească din an în an, grație nelndestulătoare înfrățineri și sistemărilor reduceri cu care li gratifică ministerul cultelor.

Starea lor materială este însă necomparat de bună cu aceea a maicilor de la skitul Barbu, prin faptul că în jurul monastirei mai posedă câte-va fânețe, livezi și oare care locuri de cultură, cu produsul cărora călugarii și mai ajută nevoile.

Starețul de la Ciolan e un bătrân având o înfățișare venerabilă, chip blând, pe care stă întipărită liniștea sufletului, și desinteresarea de cele lumești. Părintele stareț a petrecut în monastire lunga sa viață, și azi ajuns la bătrânețe, este o dovadă în sință că un trai liniștit și ferit de valurile lumii este cel mai sigur preservativ contra infirmităților fizice și morale care, la oraș, oflesc și gârbovesc bătrânețele.

Primirea ce sf. sa ne facu fu din cele mai cordiale.

Am cunoscut pe tatăl dumatăle, tmî zise bătrânul călugăr; era un om de inimă și își iubea țara; mi pare bine să te cunosc și pe dumnea-ta și să-ți spu că mi s'a împlinit să citesc acele ce scrii în jurnal, și care dovedesc că tinzi a merge pe urmele părintelui dumatăle.

Cum prea sfințe? Vi s'a întemplat să citești *Epoca*?

Câte-o dată, taică, mai ales când coprindea câte un articol relativ la cele bisericăști. E, mi se pare, singurul ziar care s'a mai ocupat d'ale religii. Și mare nevoie ar fi să se discute și chestiunile acestea; căci sfința noastră credință a ajuns în mare decadență!

Asupra acestui punct cel prezenți la această conversație se întinșeră arătând serioasele temeri ce le inspiră propaganda catolică și stabilirea în capitala Regatului a unui Mitropolit ca-

toxic care afișază pe față veleitățile sale de încercări spirituale, în această țară pe tronul căreia prezența unui Rege catolic dău acestor veleități un caracter foarte îngrijitor, mai cu seamă prin faptul că acest Rege, în contra legimeloz noastre așteptări, nu are cel puțin un moștenitor crescut în religia țării.

Printre călugării cu care avusei ocazie d'a convorbi la monastirea Ciolan găsiți căți-va cari jucase, în vremuri, însemnate roluri în politică. La 1848 ei fuseseră factori activi de propagandă.

Credeam atunci că lucrăm pentru a realiza o schimbare folositoare țării. Ideile liberale ni se părea că vor deschide o eră de progres și de prosperitate generală. Azi vedem că ne-am înșelat. Căci în loc de prosperitate generală vedem o sărăcie și o suferință generală.

Ascultam admirând bunul simț și cugetările patriotice ale acestor venerabili bătrâni, cari din adfucal retragerii lor judecă cu durere de inimă cele ce se petrec în țară.

Dintr'un alt punct de vedere, reșimțiți o adevărată satisfacțiune cugelând că la momente de grea cumpănă, țara va putea compta pe concursul tuturor fiilor săi pentru a se scutura de nevoile ce o năpădesc și de aceia cari au creat în țară situațiunea anormală în care ne aflăm.

La Ciolan întâlnim o familie din Moldova ce aveam onoarea a cunoaște, și care avea de gând a face o excursiune la Bisca. Avurăm fericirea d'a flnvițată a face excursiunea împreună.

După ce trecurăm peste munți la monastirea Nifon, actualmente transformată în spital rural, ne coborâm în vale, pe șoseaua ce se desfășură paralel cu râul Buzău, și se înalță spre munți trecând prin locuri de o frumusețe rară.

Damele în trăsuri, bărbații călări pe voinici cai de munte, călătoriram astfel în mod cel mai vesel, ne oprindu-ne de cât pentru popasurile necesare.

Priveștiștea devenea mai mărșă cu cât înaintam în cale.

La un loc șoseaua face o curbă, și părăsind valea Buzăului, intră pe valea Biscei, un pârâu al carui murmur netațat animăază acele locuri sălbatice.

În fine sosirăm în vederea stabilimentului de la Bisca.

Închipuși-vă o frumoasă clădire construită în stil Helvețian în care lemnul de brad sub înfățișarea sa naturală, prezintă ochilor cel mai plăcut aspect.

Cameraile sunt de o curățenie extraordinară, și jur în prejurul lor circula o galerie largă, care servă de loc de preumblare și de întâlnire pasagerilor, când timpul nu permite alte preumblări.

Un salon mare de lectură și de dans, un pavilion care domină părțul Băscă, oferă alte plăcute locuri de întâlnire societăți din stabiliment.

Antreprenorul restaurantului și dă

multă osteneală ca să mulțumească pasagerii, și într'adevăr prin excepțiune de alte stațiuni de vară, la Băscă se găsește o hrană din cele mai mulțumitoare și sănatoase.

În timpul mesei o banda de lautari oficiază după gustul mesenilor.

În fine impresia generală este aceea a unei satisfacțiuni la care s'adaogă aceea a estințateții tutulor acestor agremente.

D. Stefan Borănescu, proprietarul Biscei, preșidează cu o deosebită îngrijire la buna regulă a stabilimentului său și la bunul trai al călătorilor.

Grăție nesfârșitei sale amabilități șederea noastră la Băscă a fost o continuă petrecere. A doua zi dupe sosirea noastră, organizărăm o excursiune la *Aluniș*. Această excursiune oferă ca principală atracție vizitarea unei biserici săpată într'o imensă stâncă de un pârâu care și-a petrecut în această ocupațiune viața sa întregă. În toate Duminicile și sărbătorile locuitorii de prin prejur se adună în acea biserică unică în felul său, de ascultă serviciul religios.

A doua zi pornirăm într'o altă excursiune, mai departe.

Vroiam a vedea răsăritul soarelui din vârful Penteleului, cel mai înalt pisc din localitate, și unul din cel mai înalt al Carpaților.

Pentru aceasta era neapărat necesar să ne procurăm cai din localitate, obicinuiți a umbla pe munți, căci potecile ce aveam să urmăm sunt impracticabile alt-fel de cât cu piciorul său cu cai de munte.

La ora convenită, caii erau în fața stabilimentului, antreprenorul pregătise proviziunile necesare, căci trebuia să petrecem noaptea la stînă la poalele Penteleului, spre a putea a doua zi din vreme să fim pe vârful muntelui la răsăritul soarelui.

Un Spectator.

JUSTITIA SUB D^{NU} STATESCU

Ni se trimite din Focșani, următoarea petițiune adresată parchetului:

Domnule Procuror!

Sub-semnatul, Zamfir Dragomirescu, din urbea Focșani, culoarea Roșie, văd cu tot respectul a vă denunța următorul fapt:

În noaptea de 27 curent, la ora 11, aflându-mă în cafenea d-lui Toma Teodorescu Muscalagiu, individul Andronachi Ionescu, de profesie carțofor, m'a insultat cu felurite cuvinte, ba încă voinc a'mi lua din mână un băț ce'l posedam. Aceasta era o provocare căci zicea că este agent al poliției crește și că mă va bate, de oare-ce aș fi vorbit contra poliției de astăzi precum și a prefectului. Am reclamat imediat d-lui Păsculescu, ajutorul comandantului de noapte, însă n'a luat nici o măsură.

În fața acestora, m'am convins că mi s'a pregătit o cursă din partea poliției, fiindcă văzusem niște comisari mai înainte de a se întâmpla scandalul și în urmă de multe de indivizi suspecti, care așteptau egirea mea din cafenea.

FOIȚA ZIARULUI «EPOCA»

(26)

MIZERIILE LONDREI

(Urmare)

XVII

Explicatiuni leale.

— Nu-mi vorbi de Mary, murmură Mac Allan mai fără voia lui, căci acest nume îl aduse aminte de lenny, de copilul său, de hotărârile sale de odinioară.

— Cum! reluă tatăl, mirat de cuvintele ce scăpase din gura coreligionarului său, care îi potolise tot odată indignațiunea. Cum se nu 'l vorbesc de Mary.

— Da, răspuse Irlandezul cu un zâmbet trist, sau cel puțin nu-mi vorbi încă, căci mi-a mai ramas să-ți fac o mărturisire. După ce mă va fi ascultat până în capăt, tatăl, dacă o va crede de cuviință, va putea să pronunțe din nou numele ficei sale.

— Dar mă sperii, Mac Allan! reluă negustorul care nu știa ce să gândească de acest straniu incident. Vorbește, amicul meu, vorbește.

Irlandezul, cu lealitatea de care nu

se putea spăra, istorisi a doua parte a evenimentelor la care fusese amestecat în seara trecută, adică visita sa la lodging house, indemnările la omor, prădăciune și foc pe care le aușise, în fine întâlnirea sa cu lenny și chipul cum părăsise el și Sir Burdett casa lui John Dyale. Apoi povesti pe larg ceea ce ascunsese lui Sir Burdett: legătura sa cu lenny, șee urmări avuse ea, moartea lui Sir Patrice, nașterea unui fiu asupra căruia trebuia să vegheze toată viața sa.

Hunt gândi un timp: — Asta nu-mi face nimic, copile, zise el strângând de mână pe Irlandez, și mărturisirea ce mi-ai făcut mă face să te iubesc și să te stimez de două ori mai mult de cât înainte.

— Dar Mary? zise Irlandezul.

— Mary! în adevăr ea trebuie să dea hotărârea definitivă, căci fericirea ei nu a mea e la mijloc.

Irlandezul dadu să înțeleagă lui Hunt prin un semn că aprobă cu totul părerea lui.

— Mary, reluă tatăl nehotărât încă, e o femeie de caracter, dar e o femeie, adică egoistă în iubirea ei: ea crede că o să te aibă în întreg, pe când o parte din d-ta va aparține tot d'aua, chiar fără voia d-tale, copilului. Îi voi vorbi.

N'am isprăvit încă, zise Mac Allan, te rog să ascuți sfârșitul.

Arată atunci temerile cari îi băntuiau inima. Dupe ce îi zugrăvi natura aprinsă și caracterul mădrul al lui len-

ny, îl făcu să priceapă în ce situațiune deosebită o puneau relațiunile sale cu Castle.

— Ieri, zise el isprăvind, la lodging-house, lenny se afla de sigur din ordinele aceluși ticălos; făcea acolo ceea ce complicele ei se încerca să facă la taverna Dudului. Eă am pierdut-o din vedere de mai multe luni, dar am cuvinte pentru a crede că ea, din potrivă, m'a pândit într-una, și că știe tot ce mă privește. Dorința de aș revedea copilul a desvoltat fără îndoială aplecările ce avea pentru intrigă și cine știe dacă se va mulțumi numai să regăsească pe fiul său? Or-cum vîd în toate astea, o primejdie pe care atât omul politic cât și părintele lui Mary trebuie să o cunoască; mi-am făcut datoria arătându-i-o, el se hotărâscă cum va vrea.

— Ce crezi că lenny ar mai avea de gând.

— Nu știu, dar o socot în stare de a face multe. Gândește-te încă, și asta o onorează, că e Irlandeză din suflet ca și din naștere. Numai, din cauza pasiunii sale nedomolite și a energiei ce pune în toate, amorul său pentru țara ei îi dă o ură sălbată pentru Anglia, «Dacă cine-va, tmî zicea că într'o zi, ar găsi mijlocul de a mina Londra, m'aș însărcina bucuroș să dau foc prafului.»

— Trebuie să vîd pe acea femeie, Mac Allan, zise Hunt cu vioiciune, să știu ce relațiuni are cu dușmanul nostru comun. Este aici o taină pe care

trebuie să o descoperim cât mai curând.

— Veți vedea pe lenny asta-zi, zise Irlandezul, a făgăduit să m'aștepte. Și... Mary?

— Mă duc la ea, zise el în sfârșit. Înainte de a merge la acea femeie, treci pe a casa, amicul meu; veți găsi o scrisoare din partea ficei mele... sau câte-va cuvinte scrise cu mîna mea.

Hunt rosti aceste cuvinte cu o emoțiune vădită. Amândoi prietenii se despărțiră dupe ce și strănseră încă o dată mîna.

XVIII

Agitatiunea legala

Mac Allan, părăsind pe amicul său, începu să rătăcească pe străzile întunecoase a le orașului. Conștiința datoriei îndeplinite nu 'l împedica de a suferi de înaintea când se gîndea la consecințele ce puteau să aiba mărturisirile făcute tatălui lui Mary; dar tot o dată ea îl mîngăia.

— Mary va hotărâ, țși zicea el, și Mary mă iubește, sunt sigur.

Apoi își aducea aminte de cealaltă, de cea d'ntăiu, de cea mai veche. Acea femeie, care îi tulburase deja atât de mult viața, îi speria acum. Se caia întru cât-va de săgăduința ce-i dăduse că o va revedea, de speranțele ce-i dăduse în privința copilului lor, și plănua cum să se poarte cu ea când se vor întâlni, de vreme ce nu se putea să nu se întâlnească.

Dar Mac Allan avea un caracter energic și tare. Odată ce se hotărâ redevenea stăpîn pe sine și aștepta liniștit evenimentele pe care le pregătise, le prevăzuse, le dirigiase.

— S'așteptăm, țși zicea el. Dupe două ore, mă duc la mine, apoi, or-ce va fi hotărât Mary sau tatăl ei, mă voi vedea cu Castle și mă voi încerca să pătrund în doitul mister care mă necăjește: vi-vovăz în acelui blestemat și existența a-acelei blestemate.

Dupe acest monolog, care era ca un fel de tractat încheiat cu sine-insuși, Mac Allan își reluă liniștit plimbarea prin quartalele capitalei.

Londra avea în acea zi o înfățișare stranie de tot. Pentru Mac Allan, în starea în care se afla, această înfățișare era de cel mai mare interes.

Era în ziua de 10 Noembre, faimoasa petițiune către Prințul-Regent trebuia să-1 fie dată la 12, și dupe trei zile, adică la 15, trebuia să se fie meingul în care Hunt era să aducă poporulul respunsul tronului.

Aceasta, se vedea dupe mi de semnne, după mi de simptome, ocupa atunci pe toata lumea, aceasta făcuse pe toți să uite de or-ce altă afacere.

(Va urma).

PUBLICITATEA
ZIARULUI „EPOCA”

Tirajul 5,000 de fol

ANUNCIURI SI RECLAME

Anunțuri pe pagina IV, linia 30 bani
Anunțuri și reclame pe pagina III linia 2 lei.

Am eșit din cafenea împreună cu Costache Spânulescu, Dumitru Covăția, Vasile Ionescu Croitoru, Simion Zidaru și Ghiță Protopopescu. M'am despartit de ei care știu că sunt urmărit de poliție a fi bătut ba chiar și omorât, însă a mers cu mine spre a mă conduce acasă Ghiță Protopopescu, așa că vis-à-vis de cancelaria regimentului al 6 de călărași, m'a eșit înainte un individ numit Napoleon Romanov, de naționalitate grec, vagabond fără nici o meserie, fiind tolerat de poliție a juca cărți și a face ori ce pungășie, lovindu-mă cu o ghioagă la gât în partea stângă la umăr și la coaste, scăpând în curtea cancelariei regimentului unde cu concursul soldaților și a caporalului de serviciu din acea noapte am putut să nu fi omorât, se înțelege că criminalul fiind bazat pe poliție și pe gardiști deghisați ce l'avea împrejurul său, cum pe acel Andronache, cum și siguranța că lampetele din partea localului erau stinse și că nu va fi cunoscut.

Tot Napoleon, mai înainte de a mă lovi, pe când se înțelege, mă pândea, l'am văzut cu ghioaga în mână însoțit de Andronache, Ilie Țambalagiu și Spiridon Ionescu, cărciumar la d. Trufanda, așa dar pe acești criminali, v'rog să bine-voiți a'i da în judecată și a fi depuși, căci cercetarea aștept a se face de d-voastră sau de Procurorul Tribunalului caei poliția și cu prefectul Nicolae Saveanu, sunt complicități la atentatul comis contra vieții mele.

Sperând în dreptatea d-voastră, am convingerea că mă veți recomanda și medicului respectiv spre a constata leziunile dându-mi tot concurs până la însănătoșare, sunt împovărat de o familie gree și am stat în casă până azi. Nu cred că Justiția nu va lua măsurile cuvenite cum s'a întâmplat la Râmnicu-Vâlcea, ca și cu parera mea de reu și chiar cu espunerea de a sta în puscărie, voua lua arma și voiu trage în asasinul chiar ziua nameaza mare.

Zamfir Dragomirescu

1886 Iulie.

TELEGRAME DIN STREINATATE

Londra, 17 August.—Guvernul n'a decis imediată rechemare comisiei de delimitare afgană, el negociază cu guvernul rusesc pentru părțile din apro-

pierea Orusului, cari nu sunt încă limitate.

Inainte de sosirea răspunsului rusesc nu se va lua nici o hotărâre, care se decidă zina rechemării. Se plânge însă ca comisiunea să se poată întoarce înainte de sosirea iernii.

Berlin, 18 August.—La refuzul consiliului comunal din Berlin d'a participa la serbarea reluării Budei, ziarul «Național Zeitung» adaugă: Elementul și cultura germană nu sunt oaspeți bine văzuți în Ungaria; ce să facă dar acolo delegații germani? Ziarul «Vossische Zeitung» aprobă oarecum refuzul consiliului, dă însă a înțelege că acest refuz ar putea fi o greșală politică. Cu toate acestea refuzul din Berlin a fost dat înainte de deciziunea respectivă din Munich.

Londra, 18 August.—Ziarul «Times» comunică din Paris că d. Grey cugețea serios să se retragă.

Constantinopol, 18 August.—Poarta a dat deja aprobarea ei pentru numirea d-lui Gemadis în postul de consul general grecesc la Iania. Precum e știut ea refuzase a da ezequatorul lui Gemadis pentru Salonice și Creta.

Sofia, 18 August.—Sosirea lui Madjid-Pașa și a lui Abro Efendi a produs o mare mișcare în ambele părți ale Balcanilor. Toate partidele au protestat contră or cărei schimbări a formei actuale de unire între Bulgaria și Rumelia orientală. Sgomotele răspândite până acum despre instrucțiunile delegaților turcești nu dau loc la speranțe favorabile.

Poarta ar merge atât de departe în silința d'a restabili vechiul statut organic în cât e imposibil Bulgaria d'a se apropia de propunerile turcești. Reînființarea vechii organizări în Rumelia orientală ar da loc la o rescălă generală care numai prin armata turcescă să intervenționează unei armate străine s'ar putea potoli. Guvernul bulgar se găsește dar înaintea alternativei d'a se întoarce la vechiul sistem în Rumelia orientală sau să se supue unei ocupațiuni străine. Nu se știe până acum la ce deciziune împrefurările vor silii pe guvernul bulgar.

Londra, 18 August.—«Officiu Reuters» comunică din Cairo: «Știrea sosită din Viena, privitoare la convocarea unei comisii internaționale pentru esanunarea situațiunii din Egipt, e lipsită de orice temein.

Montevideo, 17 August.—Un individ a tras astăzi-seară, un foc de revolver asupra președintelui republicii; în momentul când aceasta a intrat în teatru. Președintele a fost ușor atins la obraz. Criminalul a fost imediat arestat dar atât a fost demaltrat de lumea strânsă în fața teatrului, că a murit puțin după aceasta.

Triest, 18 August.—Curtea supremă în înțelegere cu parchetul, în fața situațiunii sanitare și mai cu seamă în vederea casului de holeră, întâmplat în penitenciarul «Inchisițelor», a dispus punerea în libertate a mai multor arestați preventivi. Brătaria «Selles» lângă «Aquadotto» a fost închisă de autorități de oare ce s'au ivit acolo patru casuri de holeră.

Până la opt ore seara s'au constatat 13 casuri.

STIRI TEATRALE

Aflăm că d. Serghiad, antreprenorul operelor pentru stagiunea viitoare, a isbutit a completa trupa sa de care se zice mult bine. În curând vom da un număr.

Luni seara se va reprezenta pe scena grădinei Rașca frumoasa și vesela piesă «Deputații în habit și pașă» în care vor juca mai mulți artiști de frunte al teatrului național.

De sigur publicul se va grăbi a l'aplauda.

Simpaticea noastră artistă, d-na Aristida Manolescu a sosit ieri în București întorcându-se de la băl.

Este de sperat că direcțiunea generală a teatrului național va face tot ce este cu putință spre a nu lipsi prima scenă a țării de concursul talentatei artiste.

Grădina teatrului Dacla

Vineri 15 August 1886, mare reprezentație ex-traordinară, dată în beneficiul d-soarelui Julieta Sarovici. Cu concursul d-lui și d-nei Moru și al Clubului Gimnastic. Se vor juca piesele: Gimnastica, esecutată de parte din membrii clubului, «Practica amoretat, Dans national «Batuta si brădu» esecutată de d-soara Julieta cu concursul bine-voitor al clubului gimnastic. Două procepsiti neprocepsiti, Dantul matelotilor români. Începutul la 9 ore precis.

STIRI MARUNTE

Ieri la bariera Pantelimon s'au prins de agenții comunalți niște indivizi ce introduceau spirit în bășiet de boa.

D. Inspector general dr. Teodoru va pleca mâine în Moldova să inspecteze starea sanitară a districtelor ce fac parte din circumscripția sa.

Societatea de Tir București a plecat azi dimineață la Brașov pentru a lua parte la marea serbare de tir ce se ține în acel oraș.

D. general Anghelescu, ministru de reșel, va pleca astăzi-seară la Sinaia.

D. Dim. Sturza, ministru cultelor și instrucțiunii, s'a reținut în Capitală venind de la Sinaia.

Duminecă 10 August orele 2 după amiază se vor ridica Sfintele cruci la Biserica ce se construiește din nou în satul Herăstrău pendinte de comuna Băneasa.

D. Moscuna secretar general la ministerul de interne a plecat azi în Moldova.

În curând vor începe să cricule trenuri de mărfuri pe calea ferată Costești-Ruși de Vede.

Censilul comunal, este convocat pentru ziua de mâine.

D. Nacu, ministru de finance a plecat astăzi seară la Sinaia.

La oficiul telegrafo-postal din Olteniță pe când funcționa d. Ion Trălinescu, vărul d-lui inspector general M. Herișescu, grupurile cu bani se distribuiau în mod foarte neregulat destinatarilor.

Așa s'a întâmplat între altele cu un grup de 5000 lei al d-lui Haris Duca, trămis de acesta la Urzicești d-lui P. Ioanide.

Lucrul în cele din urmă a fost descoperit și împiegatul Trălinescu a voit să se o-

trăvească cu sulfați de cupru, dar ca în lot d'a-una ancheta a făcut lucrul mușama, iar Trălinescu a fost mutat la București, mai aproape de vărul său. O asemenea procedură desconsideră serviciul postal și pe cel ce l'conduc.

ULTIME INFORMATI

Astăzi a venit înaintea Curței de Casație, paesidată de d. Th. Rosetti, recursul celor cinci guarzi municipali osândiți la cinci ani închisoare în urma verdictului juraților de Ilfov, pentru sinuciderea unui contrabandist.

Curtea, ascultând strălucita apărare a d-lui N. Fleva, a admis recursul în parte, casând hotărârea Curței cu jurații în ceea ce privește pe patru din osândiți.

Procesul se va judeca din nou de Curtea juraților Vlașca.

Aflăm că d. Radu Mihai, Ministru lucrărilor publice, care a plecat azi la Costești, va merge la Govora pentru a vedea pe d. Prim-ministru.

Un număr însemnat de persoane s'au oferit să meargă la R.-Vâlcea spre a lua apărarea membrilor opoziții acușați pentru omorul bătașului Popescu.

Putem numi încă de azi pe dd. N. Ionescu, G. Vernescu, Al. Lahovari, Const. Boerescu, Ion Rădulescu deputat, Petre Grădișteanu, Ion Lahovary, Gr. Păneșescu, Al. Balș Dim. Popescu, Const. Costa-Foru, G. Paladi, G. Mărzescu, plus întregul barou de la Râmnicu-Vâlcea fără excepție, și mai mulți avocați din districtele vecine.

Aflăm că P. S. S. Mitropolitul primat, care de câte-va zile mergea mai bine, azi a început din nou să meargă spre rău.

Românul află că negocierile pentru încheierea unei convențiuni comerciale între România și Turcia vor reîncepe în curând.

Comisia pentru recensământul armatei va începe de mâine lucrările sale.

Ni se scrie din Sibiu că armata imperială ce se găsea concentrată acolo pentru manevre de divizie, a plecat la Brașov în apropierea căruia se vor face manevre de brigadă.

D. Politimos, Directorul Penitenciarilor, care s'a întors de la Mîșlea va pleca în Dobrogea pentru a inspecta diferitele penitenciare.

Consiliul sanitar superior al armatei se va întruni mâine dimineață.

ULTIMA ORA

Londra, 20 August.—Camera Lordilor a votat răspunsul la discursul tronului. Apoi s'a amânat pentru 30 August.

În discursul ce a pronunțat Lordul Salisbury relativ la cestiunea de orient, primul ministru a zis că guvernul va urma politica tradițională a Angliei, care consistă în menținerea integrității otomane, silindu-se în același timp să asigure buna-stare și progresul populațiilor orientale.

Lordul Salisbury speră că puterile vor fi de acord cu Anglia pentru menținerea păcii.

INSTITUTUL NOU DE DOMNISOARE

BUCUREȘTI STR. PRIMĂVEREI 26

Cursurile se deschid la 1 Septembrie. Prețurile pe un an școlar sunt: 1054 lei noi pentru interne, 600 pentru semi-interne, 450 pentru externe.

Pentru copiii din școlile mixte, «Ecole Enfantine sau Kinderschule», se plătește 450 lei pentru semi-interne și 350 pentru externe.

Programul, lista profesorilor și prospectul se pot vedea la Institut. Inscrisura se face în toate zilele de la 2—6 p. m. tot atunci se poate vizita și localul.

Locuri vacante sunt: pentru interne, 11, externe sau semi-interne 8, și pentru școlile mixte ori cât se va cere.

Jalnică familie, Ecaterina Cotescu mamă, Iordache și Maria Ionescu cumnată și soră, Anton Bădulescu fiu, nepoți și nepoatele Antonescu, Maria Baldoș și Zinca Carp mătuși, Eliodor, Anton și Dimitrie Carp veri, Constantin și Maria Bosie veri, Constantin și Florica Orescu veri, au durerea a anunța pierderea prea iubitelor fiice, cumnată, soră, mămăi mătușe, nepoată și vară

D-NA ELENA COTESCU

încetată din viață în etate de 30 ani, Jnoi la 7 August, ora 9 seara.

Ceremonia funebură se va săvârși Sâmbătă 9 August 1886, ora 1 p. m., la domiciliul său, strada Brutarilor, No. 28, de unde corlegiul va purta la cimitirul Șerban-Vodă (Belu).

Toți amicii și cunoscuții cari din eroare nu vor fi primit invitațiune, sunt rugați a considera aceasta drept invitațiune.

CASA DE SCHIMB

ALEX. GR. IONESCU & B. MARCU

Strada Lipscaal, No. 45 bis
București, 8/20 August

VALORI	Scadența cuponelor	Curs mediu
FONDURI DE STAT ROMAN		
Renta rom. per. 1875	5 0/0	1 Ap 1 Oc 94 3/4
Renta rom. amortis.	5 0/0	1 Ap 1 Oc 98 1/2
Renta rom. (tr. con.)	6 0/0	1 Mai 1 No 88 3/4
Oblig. de stat C. F. R.	6 0/0	1 Ian 1 Iul —
Idem idem	5 0/0	1 Ian 1 Iul —
Imprim. Stern 1864	7 0/0	1 Mar 1 Sep —
Impr. Openheim 1866	8 0/0	1 Ian 1 Iul —
Agio	—	—
—	—	43 80
IMBURMUTURI DE ORASE		
Impr. oras Bucuresti	5 0/0	1 Ian 1 Iul 75 1/2
Idem idem din 1884	5 0/0	1 Mai 1 No —
Impr. or. B. cu prime loz. f.	20	—
—	—	34
VALORI DIVERSE		
Credit Fonciar Rural	7 0/0	1 Ian 1 Iul 104
Idem idem	5 0/0	Idem 87 3/4
Cred. Fon. Ur. din Buc.	7 0/0	Idem 44 1/4
Idem idem	6 0/0	Idem 92 1/2
Idem idem	5 0/0	Idem 83
Cred. Fonc. Ur. din Iași	5 0/0	Idem 86 1/2
Obl. Cas. pens. fr.	300. 10/1	1 Mai No 220

FOIȚA ZIARULUI «EPOCA»

FORTUNE DU BOISROBET

VELUL ALBASTRU

(Urmare)

Malverne scăpat de ori-ce neliniște, rămase în salon și luă parte la o conversațiune banală care nu l'interesa cât-și de puțin. Se vorbea de mode, de teatre, de curse etc. atâtea asupra căror magistratul putea să și arate opinia sa, dar nu se îngrijea de loc de a le trata a fond. El lăsa această sarcină soției sale care era foarte în curent cu cestiunile zilei și care se achită de ea într'un mod perfect.

Când materia fu epuizată, oare-cine puse pe tapet cestiunea afacerii din turnurile de la Notre-Dame. Ziarele o povestise adăogând fel de fel de comentarii de fantezie. Dar a doua zi se făcu tăcere asupra acestui straniu eveniment în presă, și publicul nu știa dacă e vorba de o crimă sau de o sinucidere.

Numele jud-actorului însărcinat cu instrucțiunea era citat de ziare dar nimeni nu știa că căpitanul de Saint-Briac

fuse un moment închis pentru această afacere.

D. de Malverne începu să vorbească asupra acestei afaceri ne mai așteptând să l'ar fi încurcat. Cu multă simplitate el spuse că fără nici o îndolală femeia espusă la Morgue a fost asvârlită din vărul turnului de la Sud, că e pe urma omorătorului și că secretul profesional îl împiedică să spună mai mult.

Femeile auzind această declarație începu să facă fel de fel de glume contra discreției magistraților și să înscrieră pentru a obține locuri rezervate la viitoarea audiență a curții cu jurați care va judeca pe asasin. Malverne le promișe, foarte vesel că a putut sfârși atât de lesne cu această conversație.

Dar una din aceste doamne, foarte rău inspirată, întrebă pentru ce nu se mai vede căpitanul și se găsi un domn care răspunde că se bănuiește că are în lumea mare o legătură amoroasă foarte serioasă.

Parcă era scris că în această zi totul să conspire pentru a reaminti celor două soți un suvenir pe care ar fi voit să l'uite.

Un alt musafir spuse că în ajun Saint-Briac s'a arătat la club și că atitudinea lui a părut tutulor stranie; că a perdut o mare sumă de bani și că părerea generală este că el a jucat ca să mai uile preocupările ce l'urtau.

În urmă un al treilea, ca să pue vârf, începu să tr. ac în revistă femeile din familiile pe cari Saint-Briac le frecuen-

tează și să caute pe aceea care ar fi putut agree omagieile briliantului căpitan.

D. de Malverne știea că musafirii s'ei greșec, pentru că el abia văzuse pe amanta amicului său pe care nici odată n'o întâlnise în vr'un salon. Dar acest subiect de conversație, pe care femeia ea pareă că l' suportă fără multă nerăbdare, lui îi era cu desăvârșire neplăcut și căuta mijlocul de a l' schimba.

El ar fi găsit fără multă greutate acest mijloc dacă ar fi fost liniștit, și stăpân absolut pe dânsul. Din nenorocire el devenise accesibil la toate impresiunile și era în de ajuns un detaliu oare-care pentru a l' redeștepta bănuelile sale. Scena din alea d'Antin era fără încetare prezentă în mintea lui și el își zicea că frumoasa amantă a lui Saint-Briac n'are de loc aerul unei femei din lumea bună, și nici chiar a unei femei maritate.

De aci până la a crede că Saint-Briac a mințit, nu era mult și ideea fatală că amicului său l'a jucat, pentru a l' înșela, o nedemnă comedie, începu se născă în mintea lui și nu înfărzia a l' tortura.

Îndată el paru convins că așa este și nu a lipsit mult ca el să iasă pentru a merge la căpitan spre a l' cere numele și adresa persoanei ce l'a arătat.

Dificultatea de a explica musafirilor s'ei de ce pleacă brusc îl rețină, și el se hotărî se facă mai bine ca el să se retragă. Există un mijloc de a face să l' părăsă de cei cari te plitistesc, numai

se cere puțin tact. Malverne uză de acest mijloc: se făcu mândru, trist, înțepător abia răspunzând la întrebările ce i se puneăși afectând un aer foarte plictisit. Se putea zice că el și-a pus îndată haina de magistrat și că vorbea către preveniți.

Odette îngrijată de această subită schimbare, trebui să înlocuiască, cu fel de fel de îndaroriri și cu multă amabilitate, fisionomia încruntată a bărbatului ei care aruncase o razeală între asistenți și care făcea ca convorbirea să cadă puțin câte puțin.

Un incident neprevăzut făcu să înceteze această situațiune amărasantă pentru toți asistenți.

Feciorul d-lui de Malverne intră în salon s'apropia de stăpânul său și i spuse încet câte-va cuvinte care l' hotărî să plece.

Afacerile mă urmăresc până a-casă, zise el c'un ton rece. Martorii cari nu m'au găsit la Parchet m'au aduc o informație foarte importantă.

Nu pot ca să nu l'primăsc. Doamnele vor bine-voi a mă scuza... și tu asemenea scumpa mea...

Nimeni nu reclama contra acestei plecări și doamna Malverne încă și mai puțin de cât cei-alți.

Judecătorul de instrucție eși procedat de feciorul era foarte surprins de aerul și limbajul stăpânului său.

Când un servitor a slujit mult timp într-o casă el ghicește dintr'o dată tot ce se petrece între stăpânul său.

Și acest fecior înțelese perfect ca o criza se va declara în familia ce o servea.

Aceasta se vedea chiar după figura lui d. de Malverne ar fi vrut să l' pună oare-cari întrebări.

Dar în îndoita sa calitate de magistrat și de genleman îi era interzis de a se coborâ până la servitorii s'ei, ca să se informeze asupra faptelor femeii sale. El credea că va l'ovii în reputația lui întrebând pe acest fecior dacă Odette a eșit din casă după prânz și la ce ora s'a întors.

— Eu mă duc în cabinetul meu, îi zise el. Se stai în salonul cel mic unde ai introdus acești martori. Voiți suna când v'oi fi gata să l'ascult. Câți sunt?

— Trei domnle.

— Și unul din ei l'a spus că se numește Meriadec?

— Barou de Meriadec Da domnule

— Bine. Când v'oi suna, să l' introduci numai pe acesta singur.

D. de Malverne ținea să procedă ca și cum ar fi la Parchet.

El se așeză într'un fotoliu mult mai confortabil de cât cel cere l' ocupa la parchet și el se prepara a asculta pe Meriadec.

Comisarul de poliție l'aduse asupra acestei persoane foarte bune informațiuni dar el pareă ca nu jucase un mare rol în afacere și pentru aceasta Malverne nu se prea grăbea a l'asculta.

Își mai aminti că căpitanul într'una din zile a venit să l' ccară adresa lui Meriadec spunându-i că are să aile de la acest baron lucruri ce l' interesează foarte mult.

De aceea el preferă să l' asculte izolat, și numai pe el, fără să mai cheme și pe cei-alți doi martori.

(Va urma)

